

не се купува. Защо? — Защото, като изчезнатъ паритѣ, ще изчезне любовта, ще изчезне и почитанието.

Единъ американецъ, богаташъ, купилъ на пазара една пуйка и започналъ да се оглежда да намѣри човѣкъ, който да му я занесе до дома. Най-после видѣлъ единъ беденъ човѣкъ и му казалъ: Вземи тази пуйка да я занесешъ у дома. Ще ти дамъ четвъртъ доларъ. — Не, малко е четвъртъ доларъ. За два долара мога да я занеса. — Скъпо ми се вижда, не мога да дамъ два долара. Въ това време между публиката излѣзълъ единъ добре облѣченъ господинъ и казалъ на богаташа: Моля, азъ мога да ви услужа. Той взелъ пуйката и трѣгналъ следъ господина. Като дошълъ до дома му, той снелъ пуйката отъ гърба си, подалъ я на богаташа, свалилъ учтиво шапката си и трѣгналъ да си отива. — Моля ви се, чакайте да получите възнаграждението си. Богаташътъ извадилъ единъ доларъ отъ джоба си и го подалъ на човѣка, който му услужилъ. — Благодаря, нѣмамъ нужда. Той веднага извадилъ една своя картичка и я подалъ на богаташа. На картичката било написано името, а подъ него: „Председателъ на Съединенитѣ Щати.“ И съвременнитѣ хора постъпватъ като този богаташъ: купятъ си пуйка, дадатъ я на Христа да я носи, и плащатъ за труда му единъ доларъ. — Това е човѣшко разбирање. Председателътъ на Съединенитѣ Щати искалъ да даде примѣръ на богаташа, съ което да му каже: Ако председателътъ може да носи чужда пуйка, богаташътъ може да носи поне своята пуйка.

„Той е речениятъ отъ пророка Исаия.“ — Кой е той? — Онзи, който върши волята Божия; онзи, въ когото нѣма никаква лъжа. Той е речениятъ, човѣкътъ на Божията Любовъ, Мъдростъ и Истина. Той не може да ни каже всичко, той не може да изяви любовта си изведнѣжъ, но всѣки день ще ни дава по малко, както слънцето всѣки день дава по малко отъ своята свѣтлина и топлина. — Дали мисли слънцето за насъ? — Да, всѣки день мисли. Съ изгрѣването си още то започва да мисли за хората, но понеже бързо се движи въ своя пѣтъ, то спира вниманието си главно върху онѣзи, които го посрѣщатъ. Поглежда ги за мигъ само и продължава своя пѣтъ. Като търси нѣкого и не го намѣри, слънцето запитва: Де е еди-кой си човѣкъ? — Умрѣ той, заровиха го въ черната земя. — Нѣма нищо, азъ ще го възкрѣся. Сега, като говоря за слънцето, подразбирамъ Божественото въ човѣка. Богъ се интересува отъ човѣка и отъ неговия животъ. Той нѣма за цель да наказва хората, но